सर्गः १६ क्वतः प्रयत्नो नच देव बक्धं मग्नं पयस्याभरणी त्तमन्ते। नागेन बौाल्यात्नुमुदेन नूनमुपात्तमन ईदवासिना तत्॥ ७६॥ ततः स क्वता धनुरात तज्यंधनुईरः कोपविबोद्दिताचः। गारुत्मतं तीरग तस्तरस्वी भुजङ्गनाशाय समाददेऽस्तं॥ ७७॥

कत इति। भोदेव श्रम्भाभिः प्रयतः कतस्ते तव पयि जले

मग्रमाभरणेष्यत्तमं न च न हि लक्षं प्राप्तं नूनं वितर्के श्रनाई रे

इदमध्येवमित यस्तेन कुमुदाख्येन नागेन तदाभरणं लेखाः

चापल्यादुपात्तं ग्रहोतं॥०६॥ तत इति। ततः म कुशो धनुश्रापः

माततज्यमारूढमीर्व्वां कला भुजङ्गानां नागानां नागायः

गारूत्मतं गरू उदेवताक मस्तं समाद दे जग्राह किं॰ सः धनु

धरः पु॰ किं॰ सः कोपेन विलोहित रक्ते श्रविणो नेने यस सः

पु॰ किं॰ सः तीरं गतः प्राप्तः पु॰ किं॰ सः तरस्ती बलवान्
॥ ७०॥